УДК 336.763

Богач К.С., к.е.н., доцент кафедри менеджменту
Науковий керівник: Бардась А.В., д.е.н., проф. кафедри менеджменту
(Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна)

ВИЗНАЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ ІНВЕСТУВАННЯ ЗА МЕТОДОМ ПАРНОЇ ТОРГІВЛІ ДЛЯ ВИКОРИСТАННЯ У НИЗЬКОРИЗИКОВИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ СТРАТЕГІЯХ

Поведінка ринкового співтовариства має багато аналогій з поведінкою натовпу, що характеризується особливими законами масової психології. Часткова передбачуваність ринку обумовлена примітивною поведінкою гравців, які утворюють єдину хаотичну динамічну систему з невеликим числом внутрішніх ступенів свободи. Для успішної торгівлі на фондовому ринку необхідно виробити систему гри, апробовану на минулому поведінці часового ряду, і чітко слідувати цій системі, не піддаючись впливу емоцій.

Як відомо, існують два основних підходи до аналізу ринку: технічний і фундаментальний. Перший з них базується на теорії Доу, в основі якої лежить аксіома: «Ціни враховують все», і відповідно технічний аналітик використовує тільки ціни активу і індикатори (функції цін). Фундаментальний аналіз, навпаки, шукає взаємозв'язок цін активу зовнішніх подій і даних типу макроекономічних показників і фінансової звітності корпорацій і т.д. Виходячи з того, що парний трейдинг базується на протилежних позиціях, то для успішної його реалізації активи повинні мати високу кореляцію між собою. Вид моделі управління інвестиційними стратегіями для кожного конкретного випадку повинен включати декілька елементів. Передусім, основним інструментом є коефіцієнт прогнозування, який представляється в різних варіаціях і ґрунтується на кореляціях між певною кількістю чинників і основним цінним папером. Далі, стратегія парного трейдингу з вибраними паперами використовується для мінімізації торговельного ризику. Інформація деяких аналітичних джерел і правила технічного аналізу також можуть використовуватися для прояснення деяких ситуацій.

На фінансових ринках питання управління інвестиційними стратегіями на основі прогнозування динаміки економічних процесів є найважливішим. Оцінка майбутньої ситуації дозволяє оцінювати вірогідні події в майбутньому, і, тим самим, будувати план можливих дій. З точки зору портфельного аналізу [1] одним з основних завдань для інвестиційного керівника є вибір адекватної моделі управління інвестиційними стратегіями фінансових активів. Досить значний об'єм інформації, що впливає на ціни фінансових активів, не дозволяє створити точну систему оцінки або модель прогнозу. У зв'язку з цим існує питання вибору змінних, таких, що включаються в модель управління інвестиційними стратегіями, які якнайкраще описували б поведінку об'єкту аналізу.

Можна розрізняти точкове і інтервальне прогнозування. У першому випадку оцінка – це конкретне число. У другому випадку – інтервал, в якому істинне значення змінної знаходиться із заданим рівнем довіри (зазвичай, для економічних процесів, рівень довіри вибирають рівним 0,95) [2].

Оскільки багато економічних часових рядів є нестаціонарними, перш ніж використовувати змінні в рівняннях регресії необхідно провести ряд тестів на стаціонарність. Регресії, оцінені на основі нестаціонарних часових рядів мають два критичні недоліки. По-перше, нестаціонарна веде до погіршення якості оцінок. По-друге, зростає ризик того, що регресія виявиться уявною. При виборі інвестиційної стратегії на основі парного трейдингу, основна увага зосереджується на кореляційному аналізі. Завданням роботи є побудова моделі управління інвестиційними стратегіями, одна з найважливіших цілей моделювання полягає в прогнозуванні поведінки досліджуваного об'єкта.

Список використаних джерел:

1. Малютін О.К., Портфельне інвестування в умовах розвитку фінансового ринку україни: автореф. дис. канд. екон. наук: 08.00.08 / Сумський національний аграрний університет. 200. 19 с.
2. Hamilton, J. D. Time Series Analysis [Text] / J. D. Hamilton. Princeton University Press, 1994. 816 p.

УДК: 338.43:316.422

Вовк М.С., аспірант спеціальності 072 Фінанси, банківська справа та страхування
Бугір Р.П., аспірант спеціальності 072 Фінанси, банківська справа та страхування
(*ПВНЗ «Європейський університет», м. Київ, Україна*)

МОДЕЛІ ФІСКАЛЬНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ ДЕРЖАВИ

В умовах військових дій в Україні домінує поєднання двох узагальнених моделей фіскального регулювання економіки держави (рис.1): реактивна модель та стратегічно орієнтована модель.

РЕАКТИВНА МОДЕЛЬ	СТРАТЕГІЧНО ОРІЄНТОВАНА МОДЕЛЬ
фіскальні механізми ринкової економіки не спрацьовують, держава в особі уряду активно застосовує ручні фіскальні механізми економічного регулювання. Зазначена модель добре працює лише в умовах значного психологічного шоку, адаптації до реалій воєнної економіки бізнесу та населення, де властиве переважання базових потреб у поведінці населення та бізнесу.	передбачає превентивні фіскальні заходи та дії, що доповнюють тимчасові недосконалості ринкового механізму навіть за умови його порівняно нормального функціонування. Запровадження зазначеної моделі закріплює за урядом легітимну роль щодо розробки та реалізації спеціальної фіскальної політики, при якій суб'єкти бізнесу і держава спільно беруть на себе відповідальність за можливості збереження фіскального потенціалу держави у період війни та результати стратегічно орієнтованого економічного розвитку країни у після воєнний період.

Рисунок 1 – Моделі фіскального регулювання економіки держави в умовах військового конфлікту

Імплементація заходів фіскальної підтримки бізнесу у національній системі господарювання, що функціонує у воєнній економіці, має базуватись на узгодженості положень базових формальних інститутів, котрі декларують відтворювальний розвиток бізнесу в Україні.

На практиці фіскальна підтримка бізнесу реалізовується такими державними інституціями як [1,2]: ВРУ, КМУ, Міністерство фінансів України, Міністерство аграрної політики та продовольства України, Державна фіскальна служба та ін. Перш за все, вони повинні орієнтуватися на одночасне вирішення базових проблем щодо можливостей функціонування та розвитку суб'єктів в умовах війни, шляхом розробки та впровадження державою системних вибіркових фіскальних заходів. Тому, для створення збалансованих умов українського бізнесу та забезпечення їх відтворювальних процесів в умовах воєнної економіки перед державою постають пріоритетні завдання щодо запровадження заходів з фіскальної дерегуляції для макростабільності:

- практична реалізація бюджетної підтримки окремих галузей національної економіки та регіонів, що характеризуються галузевою специфікою;
- забезпечення фінансової стабільності вітчизняного бізнесу через зниження фіскального навантаження;
- створення умов для збалансованості державних фінансів з реальними можливостями воєнної економіки;
- зменшення втручання фіскальних органів у виробничо-господарську діяльність суб'єктів бізнесу;